

SECRETUL VEACURILOR

© 2022 Editura ACT și Politon pentru prezenta ediție românească

Editura ACT și Politon

Str. Înclinată, nr. 129, Sector 5, București, România, C.P. 050202.

Tel: 0723 150 590, e-mail: office@actsipoliton.ro

www.actsipoliton.ro

Traducător: **Dana Dobre**

Redactor: **Maria Nicula**

Tehnoredactor: **Teodora Vlădescu**

Coperta: **Alexandra Ilie**

Copyright Manager: **Andrei Popa**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

COLLIER, ROBERT

Secretul veacurilor / Robert Collier; trad.: Dana Dobre. - București:

ACT și Politon, 2022

ISBN 978-630-303-054-8

I. Dobre, Dana (trad.)

159.9

AVERTISMENT: Distribuirea, copierea sau piratarea în orice fel a acestei cărți nu este pedepsită numai prin lege, dar contravine și tuturor normelor și principiilor etice și sănătoase pe care un astfel de titlu le promovează. Ce fel de efect va avea energia pe care vreți să o transmiteți mai departe, dacă aceasta vine prin furt, ilegalitate și lipsă de respect față de autor și față de toți cei care au contribuit la crearea acestei cărți, astfel ca ea să ajungă la dumneavoastră? Împărtășiți cu ceilalți informațiile importante, valorile și lecțiile pe care le-ați aflat din acest material, într-un mod corect și responsabil.

Robert Collier

SECRETUL VEACURILOR

ÎN ȘAPTE VOLUME

Traducere din limba engleză de

DANA DOBRE

ap!
act și politon

2022

CUPRINS

Cuvânt-înainte	9
----------------	---

VOLUMUL UNU

I. Cea mai mare descoperire a lumii	11
II. Duhul din mintea ta	21

VOLUMUL DOI

III. Cauza primordială	47
IV. Dorința – prima lege a câștigului	75

VOLUMUL TREI

V. Aladin & comp.	93
VI. Vizualizează-te făcând lucruri	109
VII. „Cum gândește omul”	119
VIII. Legea belșugului	131

VOLUMUL PATRU

IX. Formula succesului	149
X. „Această libertate”	163
XI. Legea atracției	173
XII. Cele trei cerințe	187
XIII. Piaza rea – ghinionul	195

VOLUMUL CINCI

XIV. Nevoile îți sunt îndeplinite	211
XV. Stăpânul destinului tău	225
XVI. Milioane nerevendicate	237
XVII. Secretul puterii	241
XVIII. Acest unic lucru pe care îl fac	245

VOLUMUL ȘASE

XIX. Inteligența superioară	257
XX. Ce îți lipsește?	265
XXI. Sculptorul și lutul	275
XXII. De ce să îmbătrânești?	283

VOLUMUL ȘAPTE

XXIII. Iluzia medicinei	301
XXIV. Darul magilor	313

„O ceață de foc și o planetă,
Un cristal și o celulă,
Un saurian și o meduză,
O peșteră în care oamenii-și duc viața;
Un sentiment de lege și ordine apoi,
Un chip ridicat spre cer din hău;
Evoluție îi spun unii,
Iar alții Dumnezeu.”

– Republicată din *The New England Journal*

Cuvânt-înainte

Dacă ai avea mai mulți bani decât timp, mai multe milioane decât ai putea cheltui, ce act de caritate ai prefera să faci? Biblioteci? Spitale? Biserici? Cămine pentru nevăzători, invalizi sau vârstnici? Al meu ar fi „Cămine” – dar nu pentru vârstnici sau infirmi. Pentru tinerele cupluri căsătorite!

M-am gândit adesea că, dacă voi intra vreodată în clasa „Filantrop miliardar”, aş vrea să înfiinţez un Fond de Zestre pentru a-i ajuta pe tinerii căsătoriţi în acele momente dificile din primul şi al doilea an de căsnicie – mai ales din al doilea an, când vin adevăratele probleme. Să luăm ca exemplu un băiat şi o fată şi un cuibuşor confortabil – să adăugăm un bebeluş sănătos şi isteţ – şi nu vei găsi fericire mai mare pe pământul lui Dumnezeu. Dar pune în locul unui prunc sănătos unul bolnăvicios şi agitat, o mămică palidă, obosită, epuizată, un tată îngrijorat, abătut, mâhnit, şi nu vei putea găsi ceva mai jalnic.

O asistentă timp de o lună, câteva săptămâni pe litoral sau la munte, „un ajutor” pentru a plăti factura împovăraătoare de la medic – oricare dintre aceste lucruri ar fi R-A-I-U-L pe pământ pentru această mică familie. Dar le primesc? Rareori! Motivul? Nu sunt destul de săraci pentru servicii sociale. Nu sunt destul de bogaţi încât să şi le permită singuri. Fac parte din acea măreaţă „clasă de mijloc”,

care trebuie să poarte atât poverile săracilor, cât și pe cele ale bogaților – și să se mulțumească cu resturile.

Lor aș vrea să le dedic această carte. Dacă nu pot înzestra bibliotecii și universitățile pentru ei, poate voi reuși să le arăt cum să primească numai daruri bune.

Și asta fiindcă bărbații și femeile asemenea lor nu au nevoie de „caritate” – și nici chiar de milă. Au nevoie de inspirație – și oportunități – genul de inspirație care-l determină pe om să treacă la treabă și să își creeze propriile oportunități. Iar acesta este, la urma urmei, cel mai mare bine pe care îl poți face cuiva. Puțini oameni apreciază darurile. Sunt asemenea bărbatului căruia oamenii din oraș care îl admirau i-au oferit un ceas. El l-a privit nemulțumit o clipă. Apoi a întrebat: „Și cureaua unde e?”

Însă o cale de a obține nivelul deplin de succes pe care l-au visat, dar la care aproape că au renunțat să mai spere – iată ceva ce ar primi fiecare cuplu tânăr cu brațele deschise. Și este un lucru care, dacă îl voi putea explica cum trebuie, va face „triumghiul conjugal” la fel de rar pe cât este astăzi de obișnuit, căci va permite soțului și soției să muncească împreună – nu numai pentru fericirea domestică, ci și pentru succesul în afaceri.

Robert Collier

Volumul unu

I

Cea mai mare descoperire a lumii

„Poți să faci atât cât crezi că poți,
Dar nu vei realiza niciodată mai mult;
Dacă te temi de tine, tinere,
Viața nu îți va rezerva prea multe reușite.
Căci eșecul vine în primul rând din interior,
Este acolo, important e să știm
Și poți câștiga, chiar dacă te confrunți cu ce e mai rău,
Dacă simți că vei reuși.”

– Edgar A. Guest

Care este, după părerea ta, cea mai însemnată descoperire a epocii moderne? Găsirea ouălor de dinozaur pe câmpiile din Mongolia, depuse – după cum afirmă oamenii de știință – cu aproape 10.000.000 de ani în urmă?

Dezgroparea mormântului lui Tutankamon, cu vestigiile fără seamăn ale unei civilizații apuse?

Ceasul radioactiv cu care profesorul Lane de la Universitatea Tufts aproximează că vârsta Pământului este de 1.250.000 000 de ani?

Radiotelegrafia? Avionul? Fulgerele produse de om?

Nu, niciuna dintre acestea. Ceea ce au ele cu adevărat semnificativ este faptul că, din toate aceste vaste cercetări, din studiul tuturor acestor epoci apuse, oamenii încep să înțeleagă pentru prima oară acel „Principiu al Vieții” care – într-un fel sau altul – a fost adus pe acest Pământ cu mii sau milioane de ani în urmă. Încep să întrevadă puterea infinită pe care le-o oferă: să zărească posibilitățile nespuse pe care le dezvăluie.

Aceasta este cea mai mare descoperire a timpurilor moderne: faptul că orice om poate să apeleze la acest „Principiu al Vieții” oricând dorește, că acesta îi slujește mintea la fel cum l-a slujit pe Aladin faimosul „duh din lampă” din vechime; că nu trebuie decât să îl înțeleagă și să lucreze în armonie cu el, pentru a obține orice ar avea nevoie – sănătate sau fericire, bogății sau succes.

Pentru a ne da seama de acest adevăr, nu trebuie decât să ne întoarcem puțin la începutul lucrurilor.

La început

Nu contează dacă tu crezi că omenirea a început cu omul-maimuță primitiv de acum 500.000 de ani, ori că s-a ivit deplin din mintea Creatorului. Și într-un caz și-n celălalt, trebuie să fi existat o cauză primară – un creator. Primul germen al vieții trebuia adus pe Pământ de către o putere, iar creația este la fel de minunată și dacă a început cu cea mai mărunță formă de viață vegetală, evoluând de-a lungul a nenumărate epoci până la cel mai înalt

produs al civilizației actuale, și dacă totul a fost creat în doar șase zile.

La început, pământul era doar o pâclă de foc – în urmă cu șase mii de ani sau în urmă cu un miliard de ani, are vreo importanță?

Singurul lucru care contează este că, cândva, cumva, pe această planetă a ajuns germenul vieții – principiul vital care animă întreaga natură, plante, animale și om. Dacă acceptăm varianta oamenilor de știință, prima formă de viață care a apărut pe Pământ a fost umila algă: o masă gelatinoasă care plutea pe ape. Acesta a fost începutul, zorii vieții pe Pământ, potrivit oamenilor de știință.

Apoi, a apărut primul exemplar de viață animală: umila amibă, un fel de meduză, alcătuită dintr-o singură celulă, fără vertebre, având foarte puține elemente care să o distingă de apa din jurul ei. Dar avea viață – a fost primul exemplar de viață animală – și din această viață ne tragem cu toții, spun oamenii de știință.

Toate milioanele de alcătuiți, forme și varietăți de plante și animale care au apărut de atunci nu sunt decât manifestări diferite ale vieții, modelate astfel încât să se adapteze la diferite condiții. Timp de milioane de ani, acest „Germen al Vieții” a fost amenințat de tot felul de pericole – de inundații, cutremure, secete, arșița deșertului, frigul glaciilor, erupțiile vulcanice –, dar, pentru el, fiecare nou pericol nu a fost decât un stimul pentru a găsi noi resurse, pentru a promova Viața într-o nouă formă.

Ca să se adapteze la un set de nevoi, a creat dinozaurul – ca să se adapteze la altul, fluturele. Cu mult timp înainte să ajungă să creeze omul, îi vedem inventivitatea infinită,

demonstrată în o mie de feluri. Pentru a scăpa de pericolul din apă, a căutat uscatul. Urmărit pe uscat, s-a ridicat în aer. Ca să respire în mare, și-a dezvoltat branhii. Rămas pe uscat, și-a perfecționat plămâni. Ca să facă față unui anumit pericol, i-a crescut o cochilie. Pentru un altul, un ac. Ca să se protejeze de frigul glaciilor, i-a crescut blană, iar în climatetele temperate, păr. Supus când căldurii, când frigului, a dat naștere penelor. Dar întotdeauna, de la început, a arătat că are puterea de a face față oricăror condiții schimbătoare, de a răspunde nevoii fiecărei creaturi.

Dacă ar fi fost posibil ca această „Idee a Vieții” să fie ucisă, ar fi pierit cu ere în urmă, atunci când focul și inundațiile, seceta și foametea se succedau rapid. Dar obstacolele, nenorocirile, cataclismele nu au fost pentru ea decât noi ocazii de a-și afirma puterea. De fapt, a avut nevoie de obstacole pentru a se trezi, pentru a-și arăta energia și resursele.

Marile reptile, fiarele monstruoase din vechime s-au dus. Dar „Principiul Vieții” a rămas, schimbându-se pe măsură ce s-au schimbat epocile, dezvoltându-se și perfecționându-se mereu.

Oricare ar fi fost puterea care a adus această „Idee a Vieții” pe Pământ, ea a venit înzestrată cu resurse, energie și VIAȚĂ nelimitate! Nicio altă forță nu o poate învinge. Niciun obstacol nu o poate opri. În toată istoria vieții și a omenirii, îi poți vedea inteligența călăuzitoare – numește-o natură, providență, numește-o cum vrei – ridicându-se pentru a răspunde oricărei nevoi a vieții.

Scopul existenței

Nu putem urmări existența de-a lungul veacurilor fără să înțelegem că întregul ei scop este CREȘTEREA. Viața este dinamică, nu statică. Avansează la nesfârșit, nu stă pe loc. Singurul păcat de neiertat al naturii este statul pe loc, stagnarea. Gigantozaurul, care avea o lungime de peste 30 de metri și era cât o casă; tiranozaurul, care avea puterea unei locomotive și ultimul cuvânt în materie de teroare; pterodactilul sau dragonul zburător – toți monștrii giganți ai epocilor preistorice – au dispărut. Nu au mai servit unui scop util. Nu au știut cum să facă față condițiilor schimbătoare. Au stat pe loc – au stagnat –, în timp ce viețuitoarele din jur i-au depășit.

Egiptul și Persia, Grecia și Roma, toate marile imperii ale Antichității au pierit atunci când au încetat să mai crească. China a construit un zid în jurul ei și a stat pe loc o mie de ani. Astăzi, e doar o minge pentru marile puteri. În natură, să te oprești din creștere înseamnă să pieri.

Această carte este scrisă pentru bărbații și femeile care nu sunt gata să stea pe loc, care refuză să se oprească din evoluție. Vă voi face să vă înțelegeți mai bine potențialul, vă voi arăta cum să lucrați cu el și cum să profitați de energia infinită care vă înconjoară.

Nu vei simți groaza care îl cuprinde pe omul aflat la răscruce, care nu știe pe ce drum să o apuce. Singur îți faci viitorul. Căci unica lege a energiei infinite este legea belșugului. „Principiul Vieții” este principiul tău. Încă de la începutul timpului, pentru el a fost o practică obișnuită să supraviețuiască, să răzbească și să depășească triumfător toate obstacolele. Este la fel de ingenios acum ca și la

început. Nu trebuie decât să îți alimentezi impulsul, să lucrezi în armonie cu el, pentru a primi orice ai avea nevoie.

Fiindcă, dacă acest „Principiu al Vieții” este îndeajuns de puternic în formele inferioare de viață animală încât să poată duce la apariția unei cochilii sau a unei toxine pentru a satisface o nevoie; dacă poate învăța o pasăre să se deplaseze în cerc și să săgeteze cerul, să-și mențină echilibrul și să zboare; dacă poate face să-i crească un picior nou păianjenului pentru a-l înlocui pe cel pierdut, cu atât mai multe poate face pentru tine – o ființă cu rațiune, care judecă, cu o minte ce poate să lucreze cu acest „Principiu al Vieții”, cu energia și inițiativa de a-l stimula!

Dovezile în acest sens se află peste tot în jurul tău. Apucă-te de un exercițiu fizic intens: vâslit, tenis, înot, călărie. La început, mușchii sunt slabi, oboresc ușor. Continuă, însă, câteva zile. „Principiul Vieții” le va da imediat forță, îi va întări pentru a răspunde noii nevoi. Fă muncă manuală grea. Ce se întâmplă? Pielea de pe mâini devine sensibilă, face bășici și doare. Dacă continui, ți se jupoaie pielea? Din contră, „Principiul Vieții” o îngroașă, o întărește – spunem că faci bătăături – pentru a-ți satisface nevoia.

Vei descoperi că acest „Principiu al Vieții” lucrează neobosit în viața ta de zi cu zi. Acceptă-l, lucrează cu el, apropie-l de tine și vei putea face orice. Simplul fapt că ai obstacole de depășit este în favoarea ta, deoarece, atunci când nu e nimic de făcut, când lucrurile merg ca pe roate, acest „Principiu al Vieții” pare să doarmă. Ai nevoie de el în toiul acțiunii, apelezi de urgență la el.

Prin asta este diferit de „Noroc”, de acea șansă care este o doamnă nestatornică, care le zâmbeste cel mai adesea celor care au cel mai puțin nevoie de ea. Pariază-ți ultimul

bănuț pe o carte – nu te desparte nimic de ruină decât o roată care se învâртеște sau un cal care galopează – și sunt șanse de o mie la unu ca „Norocul” să te părăsească! Dar cu „Principiul Vieții” lucrurile stau exact pe dos. Atât timp cât lucrurile merg ca pe roate, atât timp cât viața curge lin, acest „Principiu al Vieții” pare să doarmă în tihnă, având siguranța că treburile tale se vor rezolva de la sine.

Dar, când lucrurile încep să meargă prost, când ruina și rușinea te privesc în ochi, atunci este momentul în care „Principiul Vieții” ți se va prezenta, cu condiția să îi dai o șansă.

Acest „Sesam, deschide-te” al vieții

Știind că acest „Principiu al Vieții” invincibil se află în spatele oricărei acțiuni pe care o întreprinzi, ai sentimentul unei puteri napoleoniene care îți asigură succesul. Știind că alături de tine lucrează o forță care a reușit în tot ce și-a propus, poți merge mai departe cu siguranța că va reuși și în cazul tău. Probabil că ingeniozitatea care a depășit orice obstacol pentru a te face ceea ce ești nu te va dezamăgi nici atunci când vei avea nevoie imediată de ea. Este rezerva de putere a sportivului, „vântul din spate” al alergătorului, puterea la care apelezi în momentele de mare tensiune sau pasiune pentru a realiza acele fapte care par, mai apoi, supraomenești.

Dar nu sunt defel supraomenești. Sunt doar dincolo de capacitățile conștiinței tale. Aliază-ți conștiința cu acest gigant adormit din tine, trezește-l în fiecare zi la datorie și

acele fapte „supraomenești” vor deveni realizări obișnuite, de zi cu zi.

W.L. Cain din Oakland, Oregon scrie: „Știu că există o asemenea putere, fiindcă am văzut odată doi băieți de 16 și 18 ani ridicând un buștean enorm de pe fratele lor care rămăsese prins sub el. A doua zi, aceiași băieți împreună cu mine și cu un alt bărbat am încercat să ridicăm capătul bușteanului și nu am putut nici măcar să îl clintim”.

Cum se face că, la nevoie, cei doi băieți au putut face ceea ce patru inși nu au mai putut face mai târziu, când nevoia dispăruse? Pentru că nu au stat deloc să se întrebe dacă e o faptă ce se poate face. Nu au văzut decât nevoia urgentă. Și-au concentrat toate gândurile, toată energia pe acel singur lucru – fără să se îndoiască, fără să se teamă –, iar duhul care se află în noi toți, așteptând doar o asemenea chemare, a răspuns la invocările lor și le-a dat forța, nu a doi, ci a zece bărbați.

Nu contează dacă ești bancher, avocat, om de afaceri sau vânzător. Dacă administrezi milioane sau trebuie să te lupți pentru pâinea cea de toate zilele. Acest „Principiu al Vieții” nu face deosebire între bogați și săraci, nobili și oameni de rând. Cu cât nevoia este mai mare, cu atât va răspunde mai repede chemării tale. Oriunde are de îndeplinit o sarcină neobișnuită, oriunde se află sărăcie, greutate, boală sau disperare, ai și acest slujitor al minții tale, pregătit și dornic să ajute, care nu îți cere decât să îl invoci.

Și nu numai că este gata și dornic să ajute, dar POATE întotdeauna să o facă. Ingeniozitatea și posibilitățile sale sunt nelimitate. El este mintea. Este gândul. Este telepatia care poartă mesaje fără cuvinte rostite sau scrise. Este al

șaselea simț care ne avertizează de pericolele nevăzute. Indiferent cât de surprinzătoare, de complicată sau de simplă ar fi problema, soluția se află undeva în minte, în gând. Și de vreme ce soluția există, Uriașul Mental o poate găsi pentru tine. Poate ȘTI și FACE toate lucrurile bune. Orice trebuie să știi, orice trebuie să faci, le poți ști și le poți face, dacă ceri ajutorul acestui duh din mintea ta și dacă lucrezi cu el așa cum trebuie.

II

Duhul din mintea ta

„Nu contează cât de strâmtă-i poarta,
Cât de încărcat de pedeapsă-i pergamentul,
Sunt Stăpânul Sorții mele,
Sunt Căpitanul Sufletului meu.”

– Henley

Prima a fost Epoca de Piatră, când viața era pentru cei cu braț puternic sau iuți de picior. Apoi, a fost Epoca de Fier și, chiar dacă viața era mai prețioasă, cei puternici îi stăpâneau încă pe cei slabi. Mai târziu a venit Epoca de Aur, și bogățiile au luat locul puterii, dar săracii nu prea au avut de ales între bicele stăpânilor de sclavi din zilele de odinioară și armele necruțătoare ale sărăciei și foametei.

Acum, intrăm într-o epocă nouă – Epoca Mentală –, când fiecare om poate fi propriul său stăpân, când sărăcia și circumstanțele nu mai au putere și cea mai modestă ființă de pe pământ poate să câștige un loc alături de cei prosperi.

Pentru cei care nu cunosc posibilitățile minții, toate acestea vor părea niște afirmații pripite; dar știința dovedește, dincolo de orice îndoială, că în izvoarele nesecate

ale minții oricărui om există adâncuri nebănuite, depozite nedescoperite de energie, înțelepciune și aptitudini. Sondează aceste adâncuri, adu aceste comori la suprafață și câștigă o mulțime de puteri noi și uimitoare.

De la plutele rudimentare ale sălbaticilor, la uriașele vase transoceanice de astăzi, care poartă mii de oameni de pe un continent pe altul, nu este decât un mic pas în ceea ce privește dezvoltarea mentală. De la omul primitiv inferior, care se ghemuia în vizuina lui de frica fulgerului, a focului sau a apei, la inginerul de astăzi, care pune în slujba sa toate forțele Naturii.

Omul fără mintea sa rațională ar fi precum maimuțele: pradă oricărei ființe destul de rapide și de puternice încât să îl sfâșie în bucăți. Aflat la mila vântului și vremii. O mică creatură timidă care trăiește doar pentru momentul prezent și se teme de orice umbră.

Cu ajutorul minții sale superioare, a învățat să facă focul pentru a se încălzi; să facă arme cu care să se apere de sălbăticiunile din jur; să facă locuințe pentru a se proteja de intemperiiile naturii. Cu ajutorul minții, a cucerit forțele Naturii.

Cu ajutorul minții, a produs mașinării care realizează munca a milioane de cai și miliarde de mâini. Nimeni nu știe ce va face în continuare, deoarece omul abia începe să își conștientizeze propriile puteri. Abia își face o mică idee despre bogățiile insondabile ascunse în adâncurile minții sale. Ca și căutătorii de aur din '49, a spălat pietrișul de la suprafață pentru a găsi aurul măturat de apele râului. Acum, începe să sape mai adânc, către filonul pur de mai jos.

Deplângem pierderea pădurilor. Ne facem griji din cauza resurselor tot mai scăzute de cărbune și petrol. Criticăm risipa din fabricile noastre. Dar cea mai mare risipă dintre toate, căreia nu îi acordăm atenție, este risipa potențialei puteri a minții noastre. Profesorul Wm. James, celebrul psiholog de la Harvard, a estimat că omul obișnuit își folosește numai 10% din puterea mintală. Are putere nelimitată, și cu toate acestea nu folosește decât o zecime din ea. Are resurse nelimitate peste tot în preajmă, și nu știe cum să le ia în stăpânire. Având puteri dumnezeiești care dorm adânc în el, se mulțumește să își continue corvoada zilnică – să mănânce, să doarmă, să muncească – târându-și existența doar cu puțin mai plină de evenimente decât cea a animalelor, timp în care întreaga Natură, întreaga viață îi strigă să se trezească, să se pună în mișcare.

Puterea de a fi ceea ce vrei, de a obține ce îți dorești, de a-ți atinge ținta către care ți se îndreaptă toate eforturile sălășluiește în tine. Depinde doar de tine să o scoți la suprafață și să o pui la treabă. Bineînțeles că trebuie să știi cum să faci acest lucru, dar, înainte să înveți cum să o folosești, trebuie să realizezi că deții această putere. Așa că, primul nostru obiectiv este să facem cunoștință cu ea.

Căci psihologii și metafizicienii din toată lumea sunt de acord în următoarea privință: mintea este tot ceea ce contează. Poți fi orice îți pui în gând. Nu trebuie să fii bolnav. Nu trebuie să fii nefericit. Nu trebuie să fii sărac. Nu trebuie să fii nerealizat. Nu ești un simplu bulgăre de glod. Nu ești un animal de povară, condamnat să îți petreci zilele muncind neîntrerupt, în schimbul hranei și locuinței. Ești unul dintre Stăpânii Pământului, cu potențial nelimitat.

Există în tine o putere care, înțeleasă și direcționată cum trebuie, te poate ridica deasupra rutinei mediocrității și te poate așeza printre Aleșii Pământului – avocații, scriitorii, oamenii politici, marii oameni de afaceri – EXECUTANȚII și GÂNDITORII. Depinde doar de tine să înveți să folosești această putere, care este a ta, această minte care poate face orice.

În fapt, corpul tău este doar o mașinărie pe care mintea o folosește. Mintea aceasta este considerată de obicei conștiința; dar partea conștientă din mintea ta este de fapt cea mai mică parte a ei. 90% din viața mentală este subconștientă, așa că, atunci când utilizezi activ numai partea conștientă din minte, îți folosești numai o fracțiune din capacitatea reală; mergi cu viteza întâi. Iar motivul pentru care nu mulți oameni obțin succes în viață este acela că atât de mulți dintre ei se mulțumesc să meargă cu viteza întâi toată viața, cu o ENERGIE SUPERFICIALĂ. Dacă aceiași oameni ar arunca în luptă temuta forță a minții lor subconștiente, ar fi uimiți de propria capacitate nesperată de a avea succes.

Conștientul și subconștientul sunt, desigur, părți integrale ale minții. Dar, pentru a ne fi mai ușor, hai să împărțim mintea în trei părți: mintea conștientă, mintea subconștientă și Mintea Infinită, Subliminală sau Universală.

Mintea conștientă

Atunci când spui: „Eu văd, eu aud, eu miros, eu ating”, mintea ta conștientă o spune, întrucât ea este puterea care guvernează cele cinci simțuri fizice. Este acea latură a

minții cu care simți și judeci, latura minții pe care o cunoaște bine toată lumea. Este acea latură cu care te ocupi de treburi. Îți controlează, în mare măsură, toți mușchii voluntari. Face deosebire între bine și rău, între înțelept și prostesc. Este generalul care îți controlează toate forțele mintale. Poate să facă planuri dinainte și să rezolve lucruri pe măsură ce plănuiește. Sau poate să plutească la întâmplare, supusă impulsului, la mila evenimentelor – o simplă rămășiță plutitoare în curentul vieții.

Numai prin mintea conștientă poți să ajungi la subconștient și la Mintea Universală. Mintea conștientă este portarul care stă la ușă, paznicul care stă la poartă. În această minte conștientă își caută subconștientul toate impresiile. Pe ea se bazează mintea subconștientă pentru a lucra în echipă și a obține rezultate bune. Nu te-ai aștepta la prea multe din partea unei armate, oricât de buni ar fi soldații, al cărei general nu a făcut planuri dinainte, nu are încredere în propriile aptitudini și nici în cele ale oamenilor lui și își petrece tot timpul făcându-și griji din cauza inamicului, în loc să plănuiască cum ar putea să îl cucerească. Nu ai spera la un punctaj bun pentru o echipă de baseball al cărui aruncător nu se înțelege cu prinzătorul. În același fel, nu poți aștepta rezultate de la subconștient atunci când mintea conștientă este plină de teamă sau griji sau atunci când nu știe ce vrea.

Singura și cea mai importantă competență a minții tale conștiente este să îți faci gândurile să se axeze pe lucrurile pe care le vrei și să lase afară orice sugerează teamă, griji sau boală.

Odată ce ai dobândit capacitatea de a face acest lucru, nimic altceva nu îți va fi imposibil.

Asta fiindcă mintea subconștientă nu raționează inductiv. Ia gândurile pe care i le trimiți și le prelucrează pentru a ajunge la concluzia logică. Trimite-i gânduri de sănătate și putere și îi va da sănătate și putere corpului tău. Lasă să pătrundă la ea lucruri care sugerează boală, frică de boală sau accident, fie prin intermediul propriilor gânduri, fie prin discuțiile celor din jur, și vei vedea probabil cum se manifestă în tine boala.

Mintea ta este stăpâna corpului. Îi îndrumă și îi controlează fiecare funcție. Corpul tău este, de fapt, un mic univers în sine, iar mintea este centrul său radiant, soarele care dă lumină și viață întregului tău sistem și în jurul căruia se rotește totul. Iar gândul tău conștient este stăpânul acestui soare aflat în centru. După cum spune Emile Coué*: „Conștientul poate să ridice mintea subconștientă deasupra obstacolelor”.

Mintea subconștientă

Îmi poți spune câtă apă, câtă sare, cât de mult din fiecare element ar trebui să existe în sângele tău pentru ca acesta să își mențină compoziția specifică potrivită, dacă duci în general o viață sedentară? Cât de mult și cât de repede trebuie schimbate aceste proporții, dacă joci un joc rapid de tenis, alergi după tramvai, tai lemne sau efectuezi un alt exercițiu fizic intens?

* Psiholog francez și farmacist care a introdus o metodă populară de psihoterapie și auto-îmbunătățire bazată pe autosugestia optimistă. (n. aut.)

Știi câtă apă ar trebui să bei ca să neutralizezi excesul de sare din peștele sărat? Câtă pierzi prin transpirație? Știi câtă apă, câtă sare, cât de mult din fiecare element din hrana ta ar trebui să fie absorbit în sânge zilnic, pentru a te menține într-o stare de sănătate perfectă?

Nu? Ei bine, asta nici nu trebuie să te preocupe. Nici pe tine, nici pe nimeni. Nici măcar pe cei mai mari fizicieni, chimiști și matematicieni. Căci mintea ta subconștientă știe.

Și nu trebuie să stea să se gândească. Face aceste lucruri aproape automat. Este unul dintre „Socotitorii-Fulger”. Iar aceasta este doar una dintre miile de astfel de treburi pe care le îndeplinește în fiecare ceas al zilei. Cei mai mari matematicieni din țară, cei mai renumiți chimiști nu ar rezolva nici într-un an problemele dificile pe care mintea ta subconștientă le rezolvă în fiecare minut.

Și nu contează dacă ai studiat vreodată matematica, chimia sau alte științe. Din momentul nașterii, mintea subconștientă rezolvă toate aceste probleme pentru tine. Cât timp tu te chinui cu scrisul, cititul și aritmetica, ea rezolvă probleme care l-ar lăsa fără grai pe învățătorul tău. Supraveghează toate procesele complicate de digestie, asimilare, eliminare și toate secrețiile glandulare care ar necesita cunoștințele tuturor chimiștilor și laboratoarelor din țară. Ți-a conceput și ți-a construit corpul încă din copilărie. Îl repară. Îl face să funcționeze. Are putere aproape nelimitată, nu numai pentru că te aduce într-o stare de sănătate perfectă și te menține așa, ci și pentru că îți oferă toate lucrurile bune din viață. Singurul motiv al tuturor eșecurilor din lume este ignorarea acestei puteri. Dacă ai fi inteligent și ai lăsa pe mâinile acestei minunate puteri toate treburile și afacerile personale, așa cum îi lași pe

mână funcționarea corpului, ai putea să năzuiești la orice obiectiv, oricât de mareț ar fi.

Dr. Geo C. Pitzer rezumă foarte bine ce înseamnă puterea minții, în următoarele rânduri:

„Mintea subconștientă este o entitate distinctă. Ocupă întreg organismul uman, și, atunci când nu i se opune nimic, are control absolut asupra tuturor funcțiilor, stărilor și senzațiilor corpului. În vreme ce mintea obiectivă (conștientă) are control asupra tuturor funcțiilor și mișcărilor voluntare, mintea subconștientă controlează toate funcțiile silențioase, involuntare și vegetative. Nutriția, reziduurile, toate secrețiile și excrețiile, acțiunea prin care inima face sângele să circule, prin care plămânii respiră și întreaga viață de la nivel celular, schimbările și dezvoltarea celulelor sunt categoric sub controlul complet al minții subconștiente. Aceasta a fost singura minte pe care au avut-o animalele înainte de evoluția creierului; și nu puteau raționa inductiv, așa cum nu pot nici acum, dar puterea de rațiune deductivă este perfectă. Mai mult, poate să vadă fără să se folosească de ochii fizici. Percepe prin intermediul intuiției. Are puterea să comunice cu alții fără ajutorul mijloacelor fizice obișnuite. Poate să citească gândurile altora. Primește informații și le transmite oamenilor aflați la distanță. Distanța nu reprezintă un impediment pentru misiunile reușite ale minții subconștiente. Nu moare niciodată. O numim «minte-suflet». Este sufletul viu.”

În cartea *Practical Psychology and Sex Life (Psihologie practică și viață sexuală)* a lui David Bush*, sunt citate și alte afirmații ale doctorului Winbigler**, care merge și mai departe. Iată-le:

„Mintea aceasta continuă activitatea de asimilare și consolidare în timp ce dormim...

Ne dezvăluie lucruri despre care mintea conștientă nu are habar până când nu se înfăptuiesc în realitate.

Poate să comunice cu alte minți fără mijloace fizice obișnuite.

Întrează lucruri pe care vederea obișnuită nu le observă.

Face din existența lui Dumnezeu un fapt real, posibil și menține personalitatea în pace și liniște.

Ne avertizează de un pericol iminent.

Aprobă sau dezaprobă un anumit comportament sau o discuție.

Duce la îndeplinire toate lucrurile minunate care ajung la ea, cu condiția ca mintea conștientă să nu le intercepteze și să nu intervină în desfășurarea înfăptuirii lor.

* David V. Bush (1882-1959) – autorul unor cărți despre prosperitate și despre puterea subconștientului; a scris *Practical Psychology and Sex Life* în anul 1924. (n. red.)

** Clarence W. Winbigler (n. în 1853) – ca medic și chirurg, s-a aflat printre liderii din Kansas ai acestei profesii. (n. red.)

Vindecă corpul și îl menține sănătos, dacă este cât de cât încurajată.”

Este, pe scurt, cea mai puternică forță din viață, și, atunci când este îndrumată adecvat, este cea mai benefică. Dar, la fel ca un fir prin care trece curentul electric, forța ei distructivă este la fel de mare. Poate să îți fie ori slujitor, ori stăpân. Îți poate aduce rău sau bine.

Reverendul William T. Walsh* explică foarte clar această idee într-o carte pe care tocmai a publicat-o:

„Latura noastră subconștientă se numește minte subiectivă, fiindcă nu decide și nu comandă. Ea este mai degrabă un supus decât un conducător. Prin natura ei, face ceea ce i se spune sau *ceea ce îți dorești în adâncul sufletului*.

Mintea subconștientă îndrumă toate procesele vitale ale corpului. Nu te gândești conștient la respirație. De fiecare dată când tragi aer în piept, nu trebuie să te gândești, să decizi, să dai comanda. Are grijă mintea subconștientă. Nu ai fost deloc conștient că respiri cât ai citit această pagină. La fel stau lucrurile cu mintea și cu circulația sângelui. Inima este un mușchi, la fel ca mușchiul brațului tău. Nu are puterea să se miște singură sau să acționeze într-o anumită direcție. Numai mintea, numai ceva ce poate să gândească poate să ne conducă mușchii, inclusiv inima. Nu ești conștient că dai comenzi inimii să bată. De asta se ocupă mintea subconștientă. Și la fel stau lucrurile și cu asimilarea hranei, cu construirea și repararea corpului. De fapt, mintea subconștientă are grijă de toate procesele vitale”.

* William Thomas Walsh (1891-1949) – istoric, educator și scriitor.
(n. red.)